

[Lohmann]

bejdsmiljøområdet ved lovgivningen om arbejdsbeskyttelse. Her står i formålsparagraffen:

»Ved loven tilstræbes at skabe et sikkert og sundt arbejdsmiljø, der til enhver tid er i overensstemmelse med den tekniske og sociale udvikling i samfundet.«

Tilsvarende lyder formålsparagraffen i kemikalieloven:

»Denne lov har til formål at forebygge sundheds- og miljøskader, som kan hidrøre fra kemiske stoffer og produkter.«

På en række områder stiller forslaget krav til mærkning af disse midler. Etiketterne, som de forefindes, er ret omfattende – i henhold til EF-direktiverne for det enkelte middel. Det kan være en risiko at tilføje denne etiket for megen yderligere information, idet resultatet da kan blive, at etiketten slet ikke bliver læst.

Men der står så godt som intet om arbejdsbeskyttelsesforhold, og derfor kan forslaget være en god baggrund for drøftelse i udvalget og et godt udgangspunkt for løsning af nogle af de problemer, der er i forbindelse med brugen af kemiske bekæmpelsesmidler.

En af de væsentligste ting er forslaget om kursusvirksomhed, der kan danne baggrund for et certifikat, som skal give tilladelse til arbejdet med bekæmpelsesmidler. Her er det nok nødvendigt at tænke på en overgangsordning for dem, som har arbejdet med disse midler i en lang årrække.

Angående brugen af værnemidler, der skal anvendes ved brugen af forskellige midler, er det på tide at få samarbejdet i gang imellem arbejdstilsynet og miljøstyrelsen for at fastsætte dette, så det på længere sigt kan blive optaget på etiketterne. Ligeledes må det oplyses, hvor farligt stoffet er, så man kan tage sine forholdsregler ud fra dette.

Bortskaffelsen af brugte midler og tom emballage er vigtige ting i forslaget, men det kan ikke være en kommunaløkonomisk opgave, men nok en nødvendighed, at kommunerne påtager sig denne opgave, således at der ikke henstår rester og tom emballage efterladt rundt omkring. Udgifterne må kunne dækkes ved, at de nødvendige midler fremkaffes gennem den fond, som foreslås i forslagets pkt. 8.

En lægeundersøgelse af alle brugere én gang om året må vi vende os imod, da det efter vor opfattelse ikke er muligt at konsta-

tere en skadevirkning, før der har vist sig symptomer.

Alt i alt finder socialdemokratiet, at forslaget danner en god forhandlingsmæssig baggrund for det videre arbejde i udvalget.

Carl Martin Christensen (KF):

Da det konservative folkepartis ordfører i denne sag, hr. Rønholt, ikke kan være til stede, skal jeg fremkomme med nogle kommentarer til forslaget fra SF.

Når man ser forslaget i dets helhed, skulle man tro, at der ikke fandtes regler for nogen af de sager, man her taler om, på noget område. Der kan jeg så starte med at henvise til det, miljøministeren har sagt for et øjeblik siden, og hvoraf det klart fremgår, at en lang række af de ting, som forslaget omhandler, i forvejen er dækket rimeligt og fornuftigt ind af lovgivningen.

Jeg skal komme med nogle få bemærkninger til de enkelte dele af forslaget. Pkt. 1 siger: mærkning af bekæmpelsesmidler. Jeg mener, at den mærkning, der finder sted i dag, for så vidt er såre fornuftig, og jeg mener også, man skal være varsom med at udvide mærkningen i en sådan grad, at man, som den socialdemokratiske ordfører også var inde på det, kan risikere, at der bliver for få, som udnytter den viden, der fremgår af mærkningen. Jeg mener, den er rimeligt fornuftig, som den er nu.

Vedrørende regler for arbejde med bekæmpelsesmidler taler man om et kursus på 80 timer. Det lyder meget besnærende, at man skal have opbygget en kursusorganisation vedrørende denne sag, men jeg mener, det er ganske overflødig, idet der i de allerfleste organisationer finder en såre fornuftig oplysning sted om alle former for bekæmpelsesmidler. Jeg ser ingen grund til, at man skal opbygge en kommunal organisation eller en offentlig organisation til at tage sig yderligere af den slags ting.

Hvad angår skiltningen, skal jeg gøre et par ekstra bemærkninger. Jeg ved ikke, om man har tænkt sig, at man skal til at uddanne landbrugets sprøjtere som skiltemalere, for at de kan opfylde lovens krav, som de her fremkommer. Jeg finder det desuden også helt urimeligt, at man skal sætte skilte op på samtlige arealer, der bliver sprøjtet. Det er sådan, at de allerfleste landbrugsarealer på